

XII. Holhouslautakunta.

Holhouslautakunnan kertomus vuodelta 1925 oli seuraava:

Varatuomari G. Norrménin sijaan, joka 1924 vuoden lopussa oli vuorossa erota lautakunnasta ja joka oli pyytänyt, ettei häntä uudelleen tähän toimeen valittaisi, valitsi kaupunginvaltuusto kokouksessaan sanotun vuoden joulukuun 10 p:nä lautakunnan jäseneksi vuosiksi 1925—1928 esittelijäneuvos I. Groundstroemin; lautakuntaan kuuluivat vuonna 1925, paitsi viimeksi-mainittua, edelleenkin puheenjohtajana esittelijäsihteeri J. A. Nordman sekä jäsenenä hallintoneuvos A. Rikberg ja maisteri N. Lahtinen. Lautakunnan sihteerinä toimi varatuomari K. Kaira.

Kuten edellisinä vuosina kokoontui lautakunta joka perjantaina tahi, jos silloin oli pyhäpäivä, seuraavana arkipäivänä, paitsi kesä-, heinä- ja elokuussa, jolloin kokouksia oli ainoastaan kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena perjantaina. Kokouksia oli kaikkiaan 45.

Lautakunnan holhouskirjan kappaleeseen oli 1925 vuoden alussa merkittynä yhteensä 684 holhoustointa, joista 368 perustui määräykseen ja 316 oli lainmääräämiä holhoustoimia, sekä 132 uskotun miehen tointa. Raastuvan-oikeuden pitämästä holhouskirjasta kirjoitettiin vuoden kuluessa lautakunnan holhouskirjaan 1924 vuoden jälki- ja 1925 vuoden alkupuoliskolla lisäksitulleita holhous- ja uskotun miehen toimia yhteensä 158. Niistä 974 holhous- ja uskotun miehen toimista, jotka siten ovat vuonna 1925 olleet holhouskirjaan merkittynä, on kuitenkin vuoden varrella erinäisistä syistä poistettu 109. Sen johdosta oli lautakunnan kappaleeseen holhouskirjaa 1925 vuoden lopussa merkittynä yhteensä 865 holhous- ja uskotun miehen tointa, joista 394 oli määräykseen perustuvia holhoustoimia, 337 lainmääräämiä holhoustoimia eli siis holhoustoimia yhteensä 731 sekä uskotun miehen toimia 134.

Vuoden kuluessa sai lautakunta kaupungin suomalaisten, ruotsalaisten ja saksalaisen evankelis-luteherilaisten seurakuntain sekä kreikkalais-katolisen seurakunnan kirkkoherranvirastoilta, suomalaisten ja ruotsalaisten metodisti-episkopaalisten ja baptistiseurakuntain sekä Suomen vapaakirkon johtajilta kuin myös asianomaiselta henkikirjoittajalta vastaanottaa säädetyt luettelot sellaisista 1924 vuoden jälki- ja 1925 vuoden alkupuoliskolla kulleista näiden seurakuntain jäsenistä, joiden jälkeen jääneille alaikäisille lapsille mahdollisesti olisi holhooja määrättävä; ja katsoi lautakunta 46:lla kuolinpesällä olevan sellaisen omaisuuden, että alaikäisten omaisuuden hoidosta olisi annettava tili. Kaupungin muista seurakunnista lautakunta sitä vastoin ei ole puheena olevana vuonna tällaisia luetteloja saanut.

Vuoden kuluessa on lautakunta 90 tapauksessa joko itse esittänyt taikka antanut lausunnon holhoojan määräämisestä, 74 tapauksessa uskotun miehen määräämisestä, 31 tapauksessa täysi-ikäisen henkilön asettamisesta holhouksen alaiseksi, 8 tapauksessa holhouksen alaisen henkilön vapauttamisesta siitä, 11 tapauksessa vanhempain erottamisesta lastensa kasvattamisoikeudesta ja 32 tapauksessa ottolapseksi ottamisesta. Samoin on lautakunta antanut lausunnon 30 asiassa, jotka ovat koskeneet holhunalaisen kiinteimistön myyntiä, 13 kiinnitystä koskevassa asiassa, 1 tapauksessa jakamattomassa pesässä elämisestä ja 2 yhtiöön rupeamista koskevasta asiasta. Myöskin on lautakunta käsitellyt 17 lainan ottamista koskevaa asiaa ja 1 kysymyksen kiinteän omaisuuden hankkimisesta vastiketta vastaan sekä lastenvalvojan esityksestä vahvistanut 140 asianomaisten kesken tehtyä sopimusta elatusvelvollisuudesta avioliiton ulkopuolella syntyneisiin lapsiin nähden.

Kaikkiaan 102 holhoojaa ja uskottua miestä on laiminlyönyt holhouslain 51 §:n määräämässä ajassa antaa lautakunnalle tilin holhottaviensa omaisuuden hoidosta, minkä vuoksi lautakunta saman lain 53 §:n säännöksen mukaisesti on siitä ilmoittanut raastuvanoikeudelle. Niissä tapauksissa, jolloin lautakunta velvoitti asianomaiset holhoojat ja uskotut miehet oikaisemaan tilinsä taikka vaati heiltä selvityksiä ja todisteita, on ohjeet ja neuvot täytetty muissa, paitsi 12 tapauksessa, joissa lautakunnan siis on ollut pakko tehdä asiasta ilmoitus raastuvanoikeudelle.

Avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista heinäkuun 27 p:nä 1922 annetun lain 17 §:n mukaan sai lautakunta asianomaiselta papistolta vastaanottaa ilmoituksen 146 avioliiton ulkopuolella syntyneestä lapsesta joista 6 suhteen tehtiin ilmoitus lapsen tunnustamisesta, sekä toimitti nämä ilmoitukset lastenvalvojalle.
